

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XXIX
Neděle 11. února 2018

Z obsahu čísla

- Stabat Mater ve farním kostele
- V době postní je určitě možné se smát
- Promluva
- Poděkování naší cvičitelce
- Sbohem, pane profesore
- Nedělní katecheze pro děti
- Kurz Alfa v naší farnosti
- Hospodaření naší farnosti
- Finanční situace farnosti
- Financování kurzu Alfa
- Z jednání pastorační rady
- Příprava na biřmování
- Ze setkání modlitebních společenství
- 15up v Beskydech
- Ze života turistických oddílů
- Charita informuje
- Dopřívovačka z evangelia

Postní doba je příležitost

Není to tak dávno, co mi kolegyně položila otázku, co to je postní doba. Necelou čtvrt hodinu povídání o tomto období Zuzka zakončila slovy: „Stejně mi to přijde zvláštní. Půst, omezení, zřeknutí se něčeho. Působí to na mě strašně melancholicky, smutně.“ A já jsem nad tím začala přemýšlet.

Musela jsem s ní trochu souhlasit. Je pravda, že už jako malá holka jsem postní dobu vnímala jako období plné chmuru. Jako období, kdy jsem si měla něco odříct, něco jsem nemohla nebo naopak musela. Byl to pocit jakési svazanosti. A občas mívám takový pocit i teď v dospělosti, kdy už mnohé věci vnímám jinak. Proto se mi teď nabízí otázka proč? Proč to tak je? Proč to tak cítím? Skutečně je to doba, která mi s sebou přináší jen pocit omezení, odříkání, stísněnosti?

Když jsem začala uvažovat nad tím, jak tyto pocity změnit, narazila jsem na hezký citát, jehož slova se mi vryla do paměti, a já si uvědomila, že by to mohla být cesta, jak změnit své negativní vnímání předvelikonočního období. „Postní doba je příležitostí, abychom se obrátili k lásce.“

Ano, k lásce. Zkusme se během následující postní doby obrátit k lásce. Zkusme rozdávat lásku bližním, potřebným, ale i těm, kteří nám nějak ukřivdili, zranili nás nebo nám dokonce ublížili. Což je mnohdy velmi těžké, ne-li to nejtěžší. Pokusme se však o to. Pokusme se o to, co Ježíš Kristus během své cesty na horu Golgotu dovedl k dokonalosti. Pokusme se odpustit a milovat. Všechny a všechno. Pokud to dokážeme, přiblížíme se tím daleko více k Ježíši.

Věnovat se lásce, rozdávat ji a radovat se z toho, by mohla být cesta, jak postní dobu vnímat pozitivněji. Tedy pro mě určitě. Tak snad i pro Vás. ■

Míša Samohýlová

Stabat Mater ve farním kostele

V předvečer loňského adventu, v neděli 15.11.2017, proběhl v kostele sv. Vojtěcha koncert, na němž zlínský soubor Musicorum Aurum předvedl dílo Stabat Mater italského skladatele G. B. Pergolesiho. Stabat Mater je báseň pocházející ze 13. století, která vyjadřuje bolest matky nad ztrátou syna. V průběhu staletí byla mnohokrát zhudebněna a Pergolesiho provedení patří k těm nejhranějším. Skladatel ho složil ve svých 26 letech, těsně před svou smrtí.

Po koncertu někteří členové souboru Musicorum Aurum odpověděli Farnímu občasníku na několik otázek (DB - Dita Brlicová, VP - Vojtěch Pelka, ZK - Zuzana Kocurková, MS - Stanislav Míča).

Co vás vedlo k tomu, že jste nastudovali Pergolesiho Stabat Mater?

DB: Sekvence Stabat Mater byla zpracována mnoha skladateli, ale z barokních, troufám si říci, dílo Pergolesiho vyniká svou neutuchající lidskostí. Pro mne osobně snad také proto, že toto dílo bylo před řadou let mé první veřejné sólové vystoupení v rámci festivalu v Šumperku.

ZK: Důvod byl ten, že je to velmi líbivá skladba, která se nejen výborně hraje, ale také lidé v publiku si užívají jak melodií, tak i text v ní obsažen.

VP: K nastudování tohoto díla nás zajisté vedlo několik faktorů. Například krása a síla tohoto díla. Je to zážitek nejen pro posluchače, ale také pro nás. No a další z důvodů je znalost a pestrost tohoto díla, se kterým jsme se jako zpěváci a hráči setkali již několikrát.

MS: Stabat Mater je svým zaměřením dílo velikonočního období. Přesto se jeho nálada dobře hodí i do takřkajíc předadventního času, kdy podle mého názoru i toto dílo vystihuje ono očekávané, pouze v širším hledisku. Svým neopakovatelným jazykem totiž hovoří o nadějeplném očekávání, že i přes tu největší bolest je zde možnost vykoupení skrze lásku. A to je téma, které přece platí celoročně, stále. Z hudebního hlediska je pak důvod jasný. Při zaměřením

našeho souboru na tzv. starou hudbu byste, při vši úctě k ostatním autorům daných období, jenom těžko hledal dílo, které by s tak malými prostředky vyjadřovalo tak velmi mnoho.

Když vybíráte skladby do svého repertoáru, podle čeho se řídíte? Přihlížíte jen k hudbě, nebo i k textu, k okolnostem, za nichž skladba vznikla, k poselství, které předává?

DB: Samozřejmě přihlížíme k okolnostem, k textu i k příležitostem, kdy mají být skladby v rámci církevního roku provedeny. Takže ano, všechny tyto záležitosti hrají svou roli.

ZK: Přihlížíme ke všem zmiňovaným okolnostem. Vybíráme samozřejmě skladby, které se hodí na speciální svátky v roce. Například Velikonoce, vánoční svátky...

VP: Při výběru se řídíme vším, co jste vyjmenoval. Právě tato skladba má v sobě ukryto mnoho poselství, smutku, nářků... Právě proto je toto nádherné dílo našim oblíbeným a stálým repertoárem.

Podle Wikipedie bylo toto dílo zhudebněno více než šestsetkrát. Dokážete odhadnout proč?

DB: Domnívám se, že je to obrovsky lidská tematika. Není nic horšího, než bolest matky nad ztrátou svého dítěte. Všichni lidé se tak prostřednictvím hudby mohou vcítit do Matky Boží a jejího obrovského utrpení a zlomeného srdce.

VP: Jelikož vyjadřuje lásku, bolest, smutek ze ztráty milovaného syna. Od 13. století se tento text stal předlohou pro spoustu umělců. Pergolesi dokázal velmi dobře hudebně ztvárnit právě onu zmiňovanou bolest, až člověku vyhrknou slzy. To je úžasné na tomto díle, že člověk dokáže díky hudbě soucítit, nebo alespoň si představit, jaká ta bolest asi musela být.

MS: Intenzita prožitku, který je v textu Stabat Mater dolorosa obsažen, představuje výzvu pro všechny odvážné skladatele, kteří se nebojí dostat síle slova a odpovídajícím způsobem ho umocnit řečí hudby.

Lze říci, že i přes četná předchozí zhudebnění, je to právě Pergolesiho dílo, které z tohoto textu napříště učinilo prubířský kámen, se kterým budou všichni následovníci srovnáváni. Za všechny další bych zde jmenoval Antonína Dvořáka a Francise Poulanca.

Je podivuhodné, jakými myšlenkami se Pergolesi zaobíral ve svých 26 letech. Dnešní lidí jeho věku řeší zcela jiné záležitosti. Jak mladí členové vašeho sboru rozumějí Stabat Mater?

DB: Pergolesi byl odmalička invalidou. Měl velké zdravotní problémy, špatně se pohyboval, kulhal, trpěl tuberkulózou. Zřejmě pro své utrpení i přes mladý věk předčasně vyzrál a psychicky dospěl. O tom svědčí hloubka jeho hudebního díla.

VP: Je pravda, že na dnešní poměry si člověk opravdu stěžít dokáže představit, že 26-letý mladík přemýšlí nad takovými věcmi, jenže musíme přihlédnout k tomu, že před téměř 300 lety bylo myšlení, chování

a představy lidí úplně jiné než dnes. Navíc, když Pergolesi psal toto dílo, tak byl na smrtelné posteli a právě to, co zrovna prožíval, vložil i do svého díla. K Pergolesimu máme všichni velký obdiv a úctu. Myslím, že mladší obsazení ansámblu vnímá Stabat Mater nejen jako krásnou hudbu, ale také si ho nesmírně váží a interpretují ho s velkou úctou.

Co podle vašeho názoru může říct Stabat Mater dnešním mladým lidem?

DB: Hudba není o věku, není o múzickém vzdělání, nejde o to porozumět. Hudba je dar od Boha. Dar bez jakýchkoliv hranic. Proto zde věk nehraje žádnou roli.

VP: Myslím, že Stabat Mater může říci mladým lidem v mnoha ohledech spoustu věcí. Tím, jak je stará muzika překrásná, mohou se nadchnout a rozvinout své vnímání duchovna, pocítit sílu tohoto díla a možná se inspirovat k většímu zájmu o klasickou hudbu. To bychom byli velmi rádi. ■

Připravil Pavel Ludvík

V době postní je určitě možné se smát

Postní dobu, půst a různá omezení v jídlu mají nejen křesťané, ale i židé nebo muslimové. Židé například mohou jíst pouze potraviny zvláštním způsobem zpracované (košer), mají zakázáno jíst vepřové a jejich liturgický rok obsahuje 7 postních dnů, které jim připomínají významné události jejich dějin. Na téma půst, jídlo nebo restaurace u nich existuje nepřeberná řádka pěkných anekdot a protože hodně židů rozptýlených po Evropě bylo velmi chudých, v řadě vtípů rezonuje i nedostatek jídla a hlad.

■ Pan Stein vstoupí do luxusního lahůdkářství a má chuť na zakázanou šunku. Ukáže na ni prodavači a řekne: „Přál bych si porci tam té ryby.“ „Ale to je pražská šunka, pane.“ Stein se na prodavače osopí: „No a? Ptal jsem se vás snad, jak se ta ryba jmenuje?“

■ Co že jste takový utrápený? ptá se v synagoze boháč svého velmi chudého souseda. „Už jsem tři dny nejedl.“ „Nedá se nic dělat, musíte se víc nutit.“

■ V synagoze se modlí chudý žid a je tak slabý, že se sotva drží na nohou. „Co je vám?“ ptá se boháč, který se modlí vedle něho. „Tři dny jsem nejedl,“ odpoví chudšas. „Tak silnou vůli nemám,“ zakrouží boháč hlavou.

■ Kohn přijde do baru a poručí si sklenici vody. „Copak, dneska žádnou whisky?“ ptá se barman. „Za prvé je svátek, kdy nesmíme žádný alkohol, za druhé jsem slíbil, že přestanu pít, za třetí jsem dnes už dvě měl a za čtvrté Nalej!“

■ Roubiček spokojeně pojídá v restauraci řízek. Spatří ho přítel a rozhořčeně mu povídá: „Víš, co tě ten hřích bude stát?“ „Samozřejmě, podíval jsem se do jídelního lístku.“

■ Pravověrný žid jde kolem lahůdkářství a nedokáže odolat pohledu na krásnou šunku. Ptá se prodavače: „Kolik stojí ta šunka?“ V tom okamžiku vypukne bouře, zahřímí a výklad lahůdkářství se zatřese. Žid zvedne oči k nebi: „Pane, to se nesmím ani zeptat?“

Promluva ze svátku Křtu Páně

Dnes si připomínáme událost, po které se Ježíš veřejně ujímá svého poslání. Než se začal věnovat lidem a svým učedníkům, přijímá od Jana křest. On pro sebe sice křest nepotřebuje, ale přijímá ho proto, že na sebe má přijmout hříchy celého světa. Kvůli tomu se také zařadil mezi všechny ty, kteří potřebují očistění.

Tím dává i ostatním příklad, že touhu po očistění od hříchů mají lidé vyjádřit přijetím křtu a tím se nám otvírá cesta k životu s Bohem. Jan Křtitel ale v tu chvíli upozorňuje, že křest vodou není všechno, ale že Ježíš pak bude lidi křtít Duchem svatým. Co to znamená, se ukazuje, když sami Ježíšovi apoštolové začali křtít v Jeruzalémě v den letnic ty, kteří přijali Krista jako Spasitele. Učedníci sami v ten den hned ráno zakusili naplnění Duchem svatým. Do té doby byli pořád schovaní za zavřenými dveřmi, aby se náhodou někdo nedověděl, že se také drželi toho, kterého židovská velerada nechala ukřižovat.

Po naplnění Duchem svatým je ale už nemohlo nic zadržet, protože je poháněla nesmírná touha podělit se o svoji zkušenost se vzkříšeným Ježíšem. Plní horlivosti a nadšení vtrhli do ulic Jeruzaléma a mluvili všemi možnými jazyky a navíc tak přesvědčivě, že se v ten den nechalo pokřtít asi tři tisíce lidí. V knize Skutky apoštolů ale najdeme ještě jednu důležitou věc. Na ty, kdo byli pokřtěni vodou, pak apoštolové vkládali ruce, aby také přijali Ducha svatého. To je právě to, čemu se později začalo říkat biřmování. Jedná se tu právě o to, že Ježíš křtí nejen vodou, ale i Duchem svatým.

Je vidět, že křest a biřmování spolu velmi úzce souvisí, i když je možné udělit je odděleně. Hned na začátku bylo ale naprosto běžné, že ti, kdo byli pokřtěni vodou, byli také rovnou pokřtěni i Duchem svatým, tedy biřmování. Až jakmile se začal praktikovat také křest dětí, biřmování se od křtu oddělilo, aby vyniklo, že tuto svátost potřebuje člověk ke svému poslání. No a své křesťanské poslání začíná věřící většinou naplňovat, až začíná samostatný život.

Bohužel situace v církvi je taková, že mnozí křesťané jsou jenom pokřtěni a vůbec nehledají, jaké jim Bůh chce svěřit poslání. Pochopitelně se ale může stát, že i člověk biřmovaný své poslání nenaplní, protože přijal tuto svátost jen formálně a její význam pro sebe nenašel. Na druhou stranu je ovšem škoda, když se někteří věřící chtějí podílet na životě církve, ale dělají to jen na úrovni svých přirozených sil a schopností, protože k biřmování nešli. Bez síly Ducha svatého ale nelze naplnit své poslání v takové míře, jako pod jeho vedením.

Důsledkem je to, že v církvi menší počet věřících dělá všechno možné, a jsou tím kolikrát vyčerpaní, zatímco mnohem více lidí je využito jen minimálně. Někdo přirovnal církve k fotbalovému zápasu, při kterém tisíce lidí na sedačkách zoufale potřebujících pohyb sledují dvaadvacet hráčů, kteří zoufale potřebují odpočinek!

Pokud tedy pokřtěný člověk dojde k tomu, že chce prožívat svůj život ve spojení s Bohem tak, aby mohl naplňovat i jeho vůli, pak se to neobejde bez křtu Duchem svatým, tedy biřmování. K tomu člověk může dojít v nejrůznějším věku, a proto je běžné, že přípravy na biřmování se účastní lidé od 15 let až po pokročilé důchodce.

Z toho na jednu stranu plyne, že nemá velký význam strkat k biřmování někoho, kdo ještě pořádně neví, jestli opravdu chce žít jako křesťan. Na druhou stranu by ale byla škoda nevyužít biřmování třeba jen proto, že se na to někdo necítí dost duchovně vyspělý. Pokud chci žít jako křesťan, ale přitom mám pocit, že k tomu nespĺňuji nějakou normu, pak to vůbec nemusí být překážka. Naopak to může být výhoda, protože s takovým postojem člověk může lépe objevit, k čemu to biřmování vlastně potřebuje. Kdo by se naopak cítil na patřičné úrovni, tomu už Bůh nemá co dát.

Někdy se váhání ohledně biřmování může týkat dvou lidí, kteří nezvládají prožívat svoji známost v duchu křesťanských

zásad čistě. Někdy takoví lidé, protože nesplňují tento ideál, přestanou přistupovat i ke svátostem smíření a eucharistie. Na místě je to pouze v případě, že se s tím smíří a nehodlají s tím nic dělat. Někdy ale mají pouze obavy přijít za knězem, který je zná řadu let. Jakoby kněz sám neznal, co to obnáší neustálý zápas o čistotu. A kdyby ho Ježíš nedržel a on nedával prostor právě té moci a síle Ducha svatého, jak by asi dopadl? Pokud to ale pro někoho je problém přijít za známým knězem, bohužel, když si najde cizího zpovědníka.

To, že někdo nesplňuje nějaký křesťanský ideál, neznamená, že biřmování pro něj ještě není. Pokud člověku není jeho slabá stránka lhostejná a chce hledat Boží pomoc, pak tím spíš pro něj bude biřmování to pravé.

Před rokem jsem chtěl nabídnout přípravu na biřmování, jenže se přihlásilo málo zájemců. Nyní už vím, že se nějakí další zájemci objevili, takže nyní nabídku zopakujeme a do přípravy se letos také pustíme. ■

O. Josef Zelinka

Poděkování paní Alence, naší cvičitelce

Naše vedoucí zdravotního cvičení pro seniory p. Alenka Sedláčková dosáhla v lednu t. r. krásného životního jubilea 80 let. Jměním všech cvičících z dohledného i večerního společenství milé Alence srdečně blahopřejeme. Z celého srdce děkujeme za její velkou obětavost, volný čas a boží lásku, kterou nám při průvodním slově předává do našich srdcí.

Psal se rok 2010, kdy 14. ledna v suterénu kostela bylo zahájeno cvičení, a to s počtem 14 cvičenek, tudíž před osmi lety. Do dnešní doby se počet cvičících zvýšil na dvojnásobek. Cvičení nás těší, jsme radostné, pomáhá nám v pohybu, uzdravu-

je naše neduhy ve stáří a díky laskavému a bohumilému vedení stmeluje náš kolektiv.

Vyprošujeme Alence pevné zdraví, také lásky všeho druhu, ať je dlouho v našem kruhu.

Anděl strážný ať ji chrání a neustále provází a ať nikdy nedopustí dostat ji do nesnází.

Nechť je stále pozitivní, energická a radostná!

Závěrem uvádíme citát od A. Einsteina „Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.“ ■

Kolektiv cvičenek

Sbohem, pane profesore, budete nám chybět

Na konci listopadu 2017 jsme se ve farním kostele rozloučili s panem Vojtěchem Štěpáníkem. Setkával jsem se s ním zejména jako s profesorem gymnázia, kde jsem před mnoha lety studoval. Měl velmi široké zaměření: humanitní předměty – cizí jazyky, byl i výborný houslista a současně byl učitelem autoškoly, která při škole tehdy fungovala. Naši třídu neučil, snad pro její přírodovědné zaměření, ale v hodinách autoškoly jsme se s ním potkali možná všichni.

Jednou jsme v hudební výchově probírali renesanční hudbu a vyučující nám přezpíval píseň z toho období. Autorem českého textu je prý profesor gymnázia. Který? Neuhodli jsme. K našemu překvapení jsme se dozvěděli, že to je profesor Štěpáník.

Využil svých schopností, inspiroval se původní latinskou verzí a text vytvořil znovu v češtině. Text navozoval i atmosféru starodávných trubadúrských setkání a dobře by se vyjímal ve sbírce galantní poezie. Styl písně mně osobně připomínal i některé texty z kostelního kancionálu (ale o takové věci se tehdy nesmělo mluvit). Pamatuji si její závěrečný verš: Radostí mě naplňuj, kéž jsi moje a já tvůj.

Znalosti Vojtěcha Štěpáníka byly skutečně široké, neváhal je využít ve prospěch druhých a tak mě ani nepřekvapilo, když po mnoha letech pomáhal při zavedení latinské mše v kostele sv. Vojtěcha.

Sbohem, pane profesore, budete nám chybět. ■

Pavel Ludvík

Nedělní katecheze pro děti

Koncem září 2017 jsme v naší farnosti začali připravovat nedělní katecheze pro děti, které probíhají na hrubé mši sv. Katecheze jsou určeny pro malé děti zhruba od 2 do 8 let. V suterénu kostela se většinou sejde okolo 14 dětí.

Katechezi má na starosti vždy některá z maminek, které se pravidelně střídají. Cílem katechezí je převyprávět dětem evangelium tak, aby textu porozuměly a odnesly si domů nějakou hlavní myšlenku. Na katechezi se připravujeme z internetových stránek www.kanan.cz, kde jsou i materiály ke stažení, z kterých čerpáme. Nedělní katecheze se skládá se ze tří částí:

1. Evangelium: srozumitelně podaný text evangelia, obvykle i s velkými obrázky. Děti nejen znovu slyší, ale také vidí obrázek a lépe si evangelium zapamatují. Některá těžká a nepochopitelná slova dětem vysvětlíme.

2. Zamyšlení: ptáme se děti a snažíme se je přivést k vlastním myšlenkám, aby přemýšlely a uvědomily si, co nám chce evangelium říci.

3. Aktivita: na myšlenku evangelia navazujeme buď jednoduchou písničkou, nebo máme u stolu nachystaný nějaký úkol – pro starší děti kvíz, pro mladší děti obrázek na vybarvení, který si odnesou domů.

Jana Vaclová

Jsem moc ráda, že myšlenka na pořádání katechezí pro děti při nedělní mši svaté se uskutečnila a mohu se na ní spolupodílet. Děti se seznamují s textem evangelia pro ně srozumitelnou formou. K tomu využíváme obrázky a jiné pomůcky, aby se děti mohly i aktivně zapojit. Uvědomila jsem si, že tady se utváří první společenství dětí. V mých očích mají tyto katecheze velký smysl.

Magda Honzíková

Nadšené a tvořivé (a ve víře horlivé) maminky – vesměs pedagožky z povolání – nás tu pěkně seznámily se svým programem pro děti během mše svaté v neděli.

Těmito pár řádky jim chci poděkovat za odvalu, se kterou se do díla pustily, přestože zpočátku neměly asi naši plnou důvěru.

Možná jsme se i báli, že děti budou rušit při odchodu z kostela a pak až se budou vracet. Ale mohli jsme zažít, že přesuny probíhají v klidu. Sama jsem už měla možnost zúčastnit se s dětmi několika nedělních katechezí a moc se mi líbily. Jsou připravené zážitkovou formou tak, aby textu evangelia mohli i předškoláci porozumět. Aby se aktivně zapojili a odnesli si domů radost i poučení. A taky obrázek, který si na dané téma vymalovali – podle věku dětí jsou samozřejmě výtvary různé, ale s chutí dělané. Navíc se děti mezi sebou poznávají a už se těší, že další neděli se třeba zase uvidí s kamarádem, vedle kterého seděly nebo malovaly. Děti tak začínají vytvářet pěkné společenství mezi sebou uprostřed s Ježíšem.

Uvědomuji si, kolik času maminka věnuje přípravě a jak si sama pak musí kázání otce Josefa dočíst v počítači. Obětuje zkrátka to své vlastní klidné prožívání bohoslužby slova. Ale Pán dobře ví o její snaze přiblížit základy víry našim nejmenším a nenechá to bez odezvy. Rozhodně mohu doporučit takto prožitou katechezi s dětmi rodičům nebo prarodičům, kteří ještě váhají. I oni odejdou obohaceni, a navíc si sami osvojí, jakou formou jde Boží slovo předávat malým dětem. Díky vám, mladé mamky!

Babička Marie Čechová

Děti na katecheze doprovázíme a účastníme se jich. S manželem se střídáme, a tak si občas můžeme vyslechnout kázání v klidu bez rozptýlení. S přípravou katecheze mi ráda pomáhá i naše sedmiletá dcera, která se mě dopředu ptá, co bude za příběh a pomáhá mi s přípravou. Děti si skutečně evangelium lépe pamatují, což jsem si pak mohla ověřit i na páteční dětské mši sv. ■

Jana Vaclová

Kurz Alfa v naší farnosti podruhé

Na podzim v r. 2017 probíhal 2. kurz Alfa v naší farnosti, který měl 13 částí, jedna z nich, věnovaná Duchu svatému, byla v klášteře Milosrdných sester v Kroměříži. Kurzu se zúčastnilo asi 60 účastníků. Obsah přednášek, které měl otec Josef Zelinka, byl podobný jako při kurzu prvním a podobně i součástí kurzu bylo pohoštění účastníků a volná diskuse u každého stolu.

Přináším několik příspěvků, ve kterých někteří náhodně vybraní účastníci hodnotili průběh kurzu a projevíli své pocity a přínos, který jim kurz dal.

Tak např. paní Nešporová hovoří o tom, jak si při přednáškách otce Josefa uvědomila, že každý člověk je drahokam a zaslouží si, aby se s ním jednalo s úctou.

Paní Jana Dvořáková původně od kurzu mnoho nečekala, ale byla velmi mile překvapena jednak setkáním mnoha dobrých lidí, zejména mladých, kromě toho jí kurz dal mnoho myšlenek a inspirací a byl pro ni obrovskou duchovní vzpruhou, pozváním k hlubšímu duchovnímu životu.

Paní Anna Zlámalová hovoří: „Kurz Alfa byl pro mne velká duchovní síla, nadšena jsem byla zejména při setkání v Kroměříži, které jsem intenzivně duchovně prožila a dostala dary Ducha svatého.“ Podobně se o kurzu vyjádřila i Petra Vyoralová.

Paní Monika Hanáčková hodnotí: „Z kurzu mám velmi dobré dojmy, upevnila jsem si svůj postoj víry v Boha, moje mysl se zklidnila a uvědomila jsem si, že život s vírou v Boha má smysl.“

Paní Milada Brázdilová hovoří o tom, že Bůh jí v životě vždy posílá do cesty lidi, „kteří jí mají co říci k jejím problémům a odpovědí jí na naléhavé otázky. I tentokrát jsem si v kurzu Alfa mohla pohovořit upřímně s takovými lidmi a vyjádřit se k aktuálním a pro mne užitečným tématům.“

Pan Marcel Urbanec: „Kurz mi přinesl bližší vzájemné poznání a obohatil mne zkušenostmi z víry druhých lidí. Prostředí, ve kterém se kurz konal, se vyznačovalo otevřeností myslí i srdcí pro Boha, zejména obohacením byla jednotlivá živá svě-

dectví některých účastníků.“

Paní Zdenka uvádí: „Lidé v kurzu byli přirození, nenucení, bezprostřední, prostředí bylo rodinné, obohacením byl živý zpěv a hudební doprovod. Jsem nadšena a přimlouvám se za pokračování – za kurz Beta.“

A nakonec vyjádření a svědectví katechumena pana Vojtěcha Mašláně: „V letošním roce jsem se rozhodl podstoupit přípravu na křest. U dospělých to obsahuje roční formování člověka a jeho duše, ať už v hodinách katecheze nebo v kurzu Alfa. Proto jsem poslechl hlas Pána a začal jsem se více o víru zajímat. V březnu tohoto roku jsem stál přede dvěma farního domu a přemýšlel jsem, zda zazvonit, nebo nezazvonit. Po rozhovoru s otcem Josefem jsem mu sdělil své rozhodnutí nechat se pokřtít. On mne zapsal do katecheze a mně se moc ulevilo.“

Po smrti mé malé dcery jsem měl totiž touhu se s ní ještě setkat. Děkuji moc Bohu, že mi dal sílu k tomuto rozhodnutí! Přijetí do katechumenátu se konalo 17. září 2017. Po ranní bohoslužbě mne v tento den zastavovali lidé a vítali mne mezi sebe. Od té doby jsem měl pocit, že někam patřím. Zapsal jsem se také do kurzu Alfa. Kurz je nejen pro věřící, ale i pro všechny, kteří hledají Boha. Zaujalo mne to, jak otec Josef dokáže daná témata poutavě a moudře přednášet, také kolik písní a modliteb je zapojeno do programu a jak je program sestaven. Pro mne nejkrásnější bylo prožívat víkend v klášteře Milosrdných sester v Kroměříži. Nikdy jsem nic podobného neprožil a moc děkuji za ten dar, který mi byl dán.

Všem, kteří se ještě rozhodují, zda přijmout v dospělosti křest, bych chtěl říci, ať neváhají. Je to nejkrásnější období ve vašem životě!! Ať přijdou, přesvědčí se sami! Nakonec bych chtěl poděkovat všem, kdo se jakkoliv podíleli na organizaci kurzu Alfa. Končím citátem z bible: Ježíš řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět.“ ■

Výpovědi účastníků zapsala Ila Knytllová

Přehled aktuálních farních zpráv

Hospodaření farnosti v roce 2017

Počáteční zůstatek v Kč k 1.1.2017		974 089
Celkem příjmy v Kč		1 041 396
Ve sbírkách vybráno		840 560
Kostelní sbírky	658 210	
Účelové sbírky k odeslání	182 350	
Peněžní dary (na hlavní činnost farnosti)		77 050
Za církevní úkony a činnosti		19 500
Nájmy (pozemky, starý kostel, Maltézská pomoc, byty)		83 771
Přijatý úrok za deponované peníze na AO		17 457
Úrok z běžného účtu		3 058
Celkem výdaje v Kč		1 087 629
Splátka dluhu na AO		150 000
Opravy a pořízení majetku		199 521
Plynový kotel PROTERM	88 270	
Modernizace ozvučení sv. Michal	24 536	
Reproduktory	13 580	
Vitríny 2 ks	13 669	
Náhradní skleněné koule do lustru sv. Vojtěch	11 800	
Kytara Marris	4 780	
Chladnička Whirlpool	4 690	
Vysavač	2 159	
Koberec na stěnu	3 230	
Varné termosky	5 094	
Ostatní drobné opravy	27 713	
Režijní výdaje		437 212
Elektřina (kostely + fara)	103 686	
Plyn (kostely + fara)	101 237	
Voda	79 175	
Daň z příjmu právnických osob 2016	7 790	
Mzdy a odvody z mezd	76 954	
*Různé režijní výdaje	68 370	
Sbírky, dary, desátek, havarijní fond		245 350
*Odeslané sbírky na arcibiskupství	182 350	
Desátek 2017	53 300	
Pojistný fond 2017	9 700	
*Bohoslužebné a pastorační výdaje		55 546
Konečný zůstatek v Kč		927 856
Zůstatek v pokladně v Kč	6 337	
Zůstatek na běžném účtu v Kč	921 519	

* Bohoslužebné a pastorační výdaje

Hostie, květiny, svíčky, kalendáře, mešní víno, Noc kostelů, školení animátorů, setkání katechetů, výlep plakátů apod.

* Různé režijní výdaje

Kancelářské a hygienické potřeby
drobný materiál, klíče,
revize elektroinstalace,
baterie, žárovky, zářivky,
poštovné,
odpady, poplatky banka,
ostraha,
revize hasicích přístrojů,
daň z nemovitostí,
daň z převodu nemovitostí apod.

* Odeslané sbírky v roce 2017 v Kč

Seminář	27 070
Charita	21 500
Misie	29 000
Haléř sv. Petra	28 690
Svatá země	10 810
Církevní školství	18 500
Postní almužna	5 560
Křesťanská média	23 220
Bible	18 000

Ekonomická rada a finanční situace farnosti

V letošním roce se ekonomická rada zabývala zajištěním revizí komínů a plynových zařízení. Z těchto revizí kromě některých menších oprav vyplynula potřeba výměny starého kotle na faře z roku 1988.

Pozornost se dále zaměřila na stav krytiny a krovu kostela sv. Michaela. Byl srovnán odborník z firmy Rapos, který prozkoumal stav střechy. Potvrdil názor, že stav krytiny je za hranici životnosti. Dále se ukázalo, že 80 % krovu je napadeno dřevokaznými činiiteli a je nutná kompletní výměna krovu.

Ohledně finanční stránky je situace naší farnosti následující. V roce 2017 proběhla poslední splátka půjčky vzniklá před čtyřmi lety na financování opravy terasy u kostela. Nyní jsme bez dluhů a na účtu byl koncem roku 2017 necelý milion korun. Mohlo by se zdát, že si v tomto směru naše farnost stojí docela solidně. Musíme ale uvážit, že 300 000 Kč je z prodeje pozemku a tuto částku nemůžeme použít na provoz farnosti ani opravy, ale pouze se schválením arcibiskupství na investiční akce.

Lze předpokládat, že v příštím roce

přistoupíme na realizaci nové střechy kostela sv. Michaela a pro srovnání můžeme uvést, že před deseti lety výdaje na střechu v Kvítkovicích činily asi 1 300 000 Kč. Z tohoto pohledu tedy naše úspory nejsou nijak velké.

Pro srovnání před deseti lety bývala obvyklá účelová sbírka 1x měsíčně přes 30 000 Kč. Přitom tehdejší režijní náklady za rok činily přibližně 300 000 Kč. V uplynulém roce měsíční sbírky na účely farnosti činily průměrně 19 750 Kč. Ovšem režijní náklady činily 410 000 Kč.

Tuto situaci ER zvažovala v souvislosti s polovičním pracovním úvazkem Lenky Hanzlové. Vzhledem k ekonomické situaci na společném jednání s pastorační radou bylo navrženo, aby se postupně přešlo k tomu, že budou farností hrazeny pouze kancelářské a administrativní činnosti. Tato výpomoc by měla být prováděna pouze na dohodu o provedení práce. Ostatní činnosti by se měly ve farnosti zajistit formou dobrovolnictví. S tím většina členů rady souhlasila. ■

Informace o financování kurzu Alfa

Každý večer kurzu Alfa je spojen s večeří, což je jedna z podstatných myšlenek tohoto záměru, aby se lidé mohli setkávat a bavit neformálním způsobem u stolu a jídla. Tím pádem se nabízí otázka, jak je kurz financován, když účast na něm je nabízena zdarma.

Část nákladů se hradí z kasičky, do které mohou účastníci každý večer přispět podle svého uvážení. Výrazným způsobem

se na zajištění občerstvení podílí samotný tým Alfy tím, že někdo něco napeče nebo přinese a lidé se v tom střídají. Zbývající část se pokryje od individuálních dárců, kteří buď přímo podpoří kurz Alfa, nebo dají dar se slovy „na cokoliv je třeba“, aniž by žádali doklad o daru pro farnost. Tím pádem zajištění kurzu nevyžaduje žádné čerpání z rozpočtu vedeném v účetnictví farnosti. ■

Z jednání pastorační a ekonomické rady farnosti

- Na podnět členů ekonomické rady bylo už minule odsouhlaseno, aby v polovině roku 2018 byla ukončena pracovní smlouva s Lenkou Hanzlovou. Některé činnosti, které zastávala, by se měly ve farnosti zajistit formou dobrovolnictví. Pastorační rada se zabývala problémem, jak získávat nové spolupracovníky a pomocníky ve farnosti. V poslední době povětšinou farní rada dávala tipy, ale o oslovení potenciálních pomocníků se staral zejména O. Josef. Noví lidé se ovšem získávají velmi obtížně. Členové rady usoudili, že pokud se nenajde dostatek dobrovolných spolupracovníků, bude nutné některé akce a činnosti omezit nebo vypustit.
- Na svátek matek 13. 5. 2018 – proběhne program zasvěcení farnosti Panně Marii.
- Zvažuje se postní duchovní obnova se

zaměřením na zasvěcení farnosti Panně Marii.

- Vedoucí mládeže radě navrhli, aby se při organizaci venkovní křížové cesty mohli střídát mladí a někdo z ostatních farníků. Je navržen termín v pátek 23. 3. Pro letošní rok se hledá osoba ochotná vzít na sebe tuto organizaci.
- Na Velký pátek bude v 9:00 křížová cesta v Kvítkovicích a velkopáteční obřady v 15:00 ve farním kostele.
- K příležitosti oslavy svátku sv. Vojtěcha je domluven koncert Žestové harmonie v neděli 22. 4. a je navrženo uspořádat následné posezení s občerstvením.
- Proběhla diskuze k možnému vydání zvláštního čísla Farního občasníku pro Otrokovice. Případně uvedení tematických článků v Otrokovických novinách.

Příprava na biřmování aneb poctivý přístup mladých

V době uzávěrky tohoto čísla bylo na přípravu biřmování přihlášeno 17 věřících různých věkových kategorií. Na rozdíl od minulých let se ukazuje zejména mezi mládeží mnohem menší procento zájemců z těch, kteří tvoří součást farního společenství. To vzbuzuje otázku, proč tomu tak je.

Většina mládeže, kterou můžeme vidět v našem kostele, je propojena s Turistickým oddílem nebo se zpěvem při bohoslužbách.

Možná, že hlavním důvodem, proč je mezi námi vídáme, není zatím tolik samotná víra, jako společenství vrstevníků a jejich společné zájmy. Pokud tomu tak je, pak je od nich poctivé a pravdivé, že se nehrnou někam, od čeho zřejmě nic moc neočekávají.

Na druhou stranu by ale byla škoda, pokud už pro někoho je víra podstatnou součástí života, aby nechával i nadále stranou ve svém životě působení Ducha svatého. To je totiž hlavní význam svátosti biřmování. Jejím přijetím dáváme najevo, že stojíme o vedení Duchem svatým, abychom dokázali naplnit svůj život podle Boží vůle. Z toho důvodu je biřmování také dů-

ležitým předpokladem pro uzavření manželství a pro ty, kteří přijmou roli kmotra při křtu.

Zanedlouho se v naší farnosti rozběhne příprava a její nabídka se samozřejmě týká všech věkových kategorií věřících od 15 let. Horní hranice není omezená, protože lidé na různých úsecích své životní cesty nacházejí hlubší prožívání své víry a význam svátostí.

V těchto dnech již končí přihlašování, takže je poslední možnost se rozhodnout. Na termínu setkání s farářem Josefem Zelinkou kvůli přihlášení je třeba se předem domluvit buď osobně, telefonicky 577 922 337, 731 621 127 nebo mailem faotrokovice@ado.cz. ■

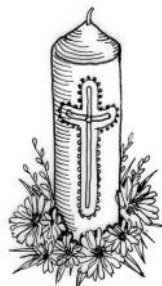
Křty a pohřby

Křty:

Kryštof Krejčí,
Žaneta Anežka Šandorová
Martin Kašík

Pohřby:

Eva Čaňová

Zprávy ze života farnosti

Ze setkání modlitebních společenství

Zatímco na setkání modlitebních společenství v Brumově na podzim loňského roku jsme byli přímými svědky uzdravení páteře jednoho mladého člověka během chval a také jsme mohli vyslechnout mnoho svědectví o uzdravení přímo od členů chválové kapely Lamačské chvály, kteří byli uzdraveni navzdory lékařským prognózám, u nás v Otrokovicích dne 20. ledna na setkání modlitebních společenství se podělil se svými zkušenostmi s obnovou P. Dušan Lukáč, koordinátor Charismatické obnovy na Slovensku a odpověděl na mnoho všetečných dotazů.

V Brumově jsme se dozvěděli, jak nám chvála Bohu pomáhá si uvědomit hodnotu Božích darů a jak je chvála jednou z nejmocnějších zbraní v duchovním boji. Chvála očisťuje naše srdce a uschopňuje ho k přijímání milostí a vnuknutí. Naopak nevděčnost nás uzavírá do sebe a uzavírá nás Boží milostí. Kdo objevil modlitbu chval, ten objevil zdroj svého štěstí, napo-

vidá jeden z žalmů. Také jsme žasli nad svědectvím Braňa, jehož manželství bylo podle vyšetření lékařů neplodné, nyní mají tři zdravé děti.

U nás jsme se zase mohli opět více seznámit s Obnovou v Duchu svatém, je to dar pro každého z nás. Je to vlastně větší touha po poznání Ježíše Krista v moci Duchu svatého. Máme se naučit chodit ve víře a číst Písmo svaté ve víře. Charismatická obnova objevila moc svatého Písma a to je velký Boží dar. Máme být Bohu otevřeni a mít hlad po Božím Slově, který uspokojí jenom Pán Ježíš. V Obnově se učíme nikdy nespoléhat na sebe, ale na Pána. Budujeme vztahy – lásku k církvi a ke všem lidem, žijeme ze svátosti. Poslušnost Pánu je důležitější než naše představy a úsilí. Tolik z myšlenek kněze P. Dušana. Opět byly na programu chvály, mše svatá, adorace a přímluvné modlitby. Zúčastnit se mohl každý. ■

Miloslava Zlatušková

Pleteme pro malomocné

Před 65 lety byla založena světová organizace Likvidace lepry. K tomuto výročí přenášela TV Noe nedělní mši svatou z kostela Krista Krále v Ostravě-Svinově. Hlavním celebrantem byl P. Stanislav Góra, prezident české pobočky. Ve své homilii mimo jiné řekl:

Vidět lidi nakažené leprou je velmi smutné. Já je viděl. Jsou to lidé bez rodin, žijící v ústraní. Působí na ně osamělost a to je pro ně nejhorší, co může být. Když se tě zřeknou nejbližší příbuzní a všichni ti říkají: „Jdi pryč, můžeš nás nakazit!“ Když vidíte, že z vašeho těla odpadají kusy masa, krví se vám prsty, pak nemáte ruce ani nohy. Lepra představuje pro tyto lidi bezmoc a beznaději.

Ve Starém zákoně byla lepra prokletím. Až přišel Ježíš Kristus, který se malomocných zastal, dotýkal se jich a uzdravoval je. Nyní stačí 200 Kč na léky, aby mohla

být lepra vyléčena. Na světě nemocným pomáhá mnoho lidí, i u nás.

Děkuji všem dobrovolníkům, že pomáháte těm nejhudším z nejhudších. Ruské „Spasibo“ znamená Spasitel Bůh. Tedy za vaši obětavou práci Vám žehnám.

Pleteme pro malomocné v naší farnosti

V r. 2017 bylo upleteno a odesláno OS OMEGA plus Kyjov (Ing. Výleta) 1.006 kusů obvazů. Děkujeme všem, kteří plete a přispíváte na nákup přize.

Od r. 2006 bylo upleteno a odesláno 11 124 ks obvazů. Na dopravu a peněžními dary jsme přispěli 32 180 Kč.

Dne 31. 1. 2018 byla u nás sloužena mše svatá za živé a zemřelé pletařky a za dárce finančních a duchovních darů.

Za vše, co děláte pro trpící, upřímně „Zaplat’ Pán Bůh“. ■

M. Šmiková a M. Knapková

24 hodin v Beskydech – originální akce pro 15up

V sobotu 13.1. o půl šesté ráno začala další originální akce pro 15up. Sešlo se nás neuvěřitelných 10 a chyběl jen Paja. Jak už nadpis vypovídá, šlo o výlet do Beskyd, kde jsme podnikli túru a během 24 hodin byli zpět doma. Nasedli jsme do vlaku a po několika přestupech vystoupili až v Ostravici. Chvilí jsme se domlouvali, jakou trasu zvolíme, abychom vše zvládli, a nakonec jsme se domluvili taktó: Lysá Hora - Smrk - Kněhyně - Radhošť a sejit do Rožnova na vlak. A tak se šlo.

Po asi 4 km začalo přibývat sněhu pod nohama a vítr začal sílit. Někteří jedinci měli nesmeky (návleky proti smekání) a byli za vodou, jenže my „lepší“ jsme je neměli a klouzalo nám to úplně všude. Sníh byl krásně ušlapaný a padalo se nám dobře. Nečekali jsme, že už první výstup nám dá takhle zabrat a snažili jsme se různé oblékat a vysvlékat, aby nebyla zima, ale abychom nebyli ani moc zpocení. Po cestě jsme pojídali svačinky z domovů a dělali přestávky, které ale nebyly dlouhé kvůli zimě. Na Lysé hoře jsme se vyfotili a ohřáli se v turistické chatě. Po cestě dolů jsme prakticky nešli, ale jeli po jedné velké skluzavce. Bohužel na jedné ledové skluzavce (byla to zkratka) jsem doopravdy sjel. Chvilí jsem se rozmýšlel nahoře, jestli to zvládnou po nohách, ale Kovic mi pomohl přistrčením a dole to schytalo našťestí jen moje koleno. Pak už padal jen Lexa. Dole v Ostravici jsme zašli na pozdní oběd, který bohužel trval déle, než jsme plánovali a jelikož nám Lysá hora dala zabrat, přehodnotili jsme trasu a Smrk jsme nakonec jen obešli, protože by to byl další velký stoupák a těch nás čekalo ještě dost.

Po cestě na Horní Čeladnou se začalo stmívat a na Kněhyni už jsme stoupali za tmy. Cesta lesem se zužovala, až jsme šli jako vláček za sebou, a ještě k tomu nám to po sněhu ujíždělo doprava z kopce. Další stoupání za námi se rovnalo dalšímu klesání před námi, a to bylo hodně rychlé, protože jsme si i popoběhli. Blížily se Pustevny. Tam jsme si dali delší přestávku a zašli si do noční kavárny v hotelu na hor-

kou čokoládu. Nožky ztuhly a už se nám moc nechtělo. Barman se divil, odkud jsme a co nás ještě čeká. Vyfotili jsme se u Radegasta a po krásné zasněžené cestě přišli až ke kapli sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti. U sochy jsme si s klukama vepředu lehli na batohy a obdivovali, jak bylo krásně jasno, a připomněli jsme si spaní pod širákem na táboře. I za ty dvě minuty, které jsme čekali na ostatní, jsem dokázal usnout.

Naštěstí už nás potom čekalo jen klestání. Dokonce jsme na pláštěnkách sjeli kousek sjezdovky a po chvíli začal prosvítat lesem Rožnov. Pořád jsme šlapali, ale cíl se ne a ne přiblížit. Dopadlo to tak, že jsme netrefili z lesa ven a tak jsme to zkrátili, kudy to šlo, nebo spíš sem tam nešlo. V Rožnově jsme se po cyklostezce dobehli na nádraží (někteří doslova) a dojedli poslední zásoby jídla. Ve vlaku jsem si nestačil ani sundat bundu a čepici a už jsem spal. Kolem šesté ranní jsme už vysedali na nádraží v Otrokovicích.

Pro všechny to byla nová zkušenost a všichni jsme si posunuli své osobní maxima a akci si velice užili. Poděkování patří Kovicovi a Šewcovi za obětovaný čas a za utrpení, které s námi museli podstoupit v podobě 46 km v nohách. ■

Martias Janeček

Sicilská mafie na Tomácké zábavě

Ze života turistických oddílů mládeže

- O Vánocích jsme měli napilno. Všechno začalo zdobením stromků v kostele a pak chystáním perníčků na Živý betlém, na kterém mnozí z nás potom 25. 12. účinkovali.
- Dva dny nato jsme vyrazili na každoroční výlet na Sv. Hostýn. Letos jsme vyráželi z Rusavy, a přestože nebyl sníh, užili jsme si to i bez něj.
- A vánoční akce jsme završili Silvestrovským pochodem, který proběhl netradičně ne na Silvestra, ale o den dřív, už 30. 12. Další změnou byla trasa, šlo se tentokrát od malenovického hřbitova, tradiční trasa nebyla možná kvůli zákazu vstupu do lesa, kde byly polomy. Tentokrát byl pochod s tématem Evoluce a účastníci procházeli

různými obdobími naší historie a plnili úkoly spojené s těmito etapami.

- V sobotu 13. 1. vyrazili na akci do Beskyd kluci ze skupinky 15UP. Zvláštní kroniku o tom, co prováděli a proč se vrátili velice unavení, si můžete přečíst v tomto čísle. O tomto víkendu proběhlo i přespání Sluníček. V rámci tohoto přespání proběhla soutěž Superstar, kdy holky předvedly různá pěvecká vystoupení, taneční čísla či herecké scénky.
- Ti starší z nás se potkali v sobotu 27. 1. na Tomácké zábavě, tentokrát na téma Mafie.
- Pololetní prázdniny využily holky ze skupinky Žabek k přespání v klubovně na faře.

Odměna pro koledníky

I letos můžeme společně vyrazit na zimní stadion ve Zlíně a užít si bruslení. Těšíme se na vás v neděli 4. 3. od 13:30 do 15:30.

První info o letním táboře

Termín: 8. – 21. července 2018
Kapacita: 50 dětí
Věk: od 3. třídy ZŠ do 1. ročníku SŠ
Místo: Bánov (u Uherského Brodu)

Charita sv. Anežky nás informuje

Tříkrálová sbírka opět přinesla spoustu radosti

Máme za sebou další ročník Tříkrálové sbírky. Jaký byl? Počasí nám letos přálo, do terénu vyrazilo úctyhodných 121 skupinek koledníků, z toho 31 bylo v Otrokovicích. Lidé byli většinou milí, vstřícní a také velmi štědrí. Jen v samotných Otrokovicích se vybralo 293.798,- Kč. Celkový výtěžek sbírky včetně okolních obcí spadajících do působnosti naší Charity pak činil úctyhodných 717.118,- Kč. Velké díky tak patří všem dárcům, protože právě díky vám můžeme pomáhat zejména konkrétním lidem ve vašem okolí. Vážíme si toho, že osud druhých vám není lhostejný.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat také všem, kteří nám v této již mnohaleté tradici pomáhají. Děkujeme všem našim koledníkům, převážně z řad dětí z obou turistických oddílů mládeže, kteří se rok co rok vydávají na cestu, aby přinesli trochu radosti do vašich domovů. I oni se často vrací s úsměvem na tváři, nadšení ze setkání s vámi a se spoustou krásných zážitků. Tříkrálová sbírka totiž není jenom o samotném koledování, ale velký smysl vidíme právě v tom, že se můžeme navzájem setkávat. Velké díky patří i všem obětavým pomocníkům z řad dobrovolníků, kteří nám s přípravami a průběhem této akce pomáhají.

A na závěr malý přehled. Z výtěžku loňské sbírky jsme pořídili nové vchodové dveře a opravili balkony na Charitním domově, přispěli jsme postižené dívce na zakoupení auta, jiné dívce s tělesným i mentálním postižením zase na koupi krmiva pro asistenčního psa. Část peněz jsme poskytlí dvěma našim klientům terénní služby Samaritán ke splnění jejich snu – vlastní svatby (blíže v samostatném článku). Letos máme v plánu zafinancovat čištění a nový nátěr fasády na Charitním domově. O využití sbírky vás budeme informovat. ■

Jan Žalčík

Obec	Vybráno Kč	Skupiny
Otrokovice	293 798	31
Žlutava	35 924	6
Tlumačov	52 986	14
Spytihněv	55 651	10
Pohofelice	26 430	6
Oldřichovice	12 777	2
Komárov	12 341	2
Napajedla	168 135	38
Halenkovice	59 076	12
Celkem	717 118	121

Terénní program Samaritán pro lidi bez domova pomohl zprostředkovat svatbu

Těsně před Vánocemi jsme doprovodili k oltáři uživatele naší služby paní Markétu a pana Romana. Nadělili jsme jim tak nejkrásnější vánoční dárek, z něhož jsme měli radost i my sami. Již delší dobu o sňatku uvažovali, ale bránily jim v tom některé okolnosti, mezi nimi i nedostatek finančních prostředků. Podpořili jsme je povzbuzením i darem z Tříkrálové sbírky.

Na začátku stála otázka, jestli do toho „praštit“, když jim pomůžeme. A protože souhlasili, tak jsme se do toho pustili. Na-

konec to dopadlo tak, že jim šel za svědka Jakub Vítek z TPS a druhým svědkem byl sociální kurátor z Otrokovic David Špendlík. K podobným událostem v našich službách nedochází moc často, pro nás jsou povzbuzením v naší práci. ■

Mgr. Vlastimil Paciorek, TPS

Křížové cesty v charitní kapli

Budou bývat v době postní vždy v úterý v 9:30.

O Vánocích jsme si o kousek blíž

Vánoce, to je čas, který většina z nás tráví v kruhu svých blízkých. Kolem nás je ale i mnoho těch, kteří to štěstí nemají. Stejně tak je to i s klienty našich služeb. Proto se jim každý rok naši zaměstnanci snaží tyto dny co nejvíce zpříjemnit.

Na Charitním domově jsme pro naše obyvatele připravili adventní pátky. Nejprve nás navštívil otec Josef se svým povídáním a požehnal nám adventní věnce. Dále nás čekalo krásné vystoupení dětí ze ZŠ Praktická Otrokovice. Poslední adventní pátek jsme se sešli u zdobení vánočního stroměčku a zpěvu koled. S těmi, kteří nemohli na svátky odjet ke svým příbuzným, jsme zasedli ke štědrovečerní večeři.

V Novém domově jsme se s maminkami a jejich dětmi sešli na vánočním setkání, při kterém jsme si přiblížili vánoční příběh o narození malého Ježíška. Děti nám ukázaly, jak umí hezky zpívat a maminky donesly ochutnat čerstvě napečené cukroví.

Terénní služba rodinám s dětmi připravila pro své klienty vánoční dílny. Zúčastnilo se celkem 27 dospělých a 43 dětí, které se s námi rozhodně nenudily. Šikovné maminky se mohly pustit do pečení perníčků, děti pomáhaly válet a vykrajovat těsto, mohly si ozdobit jablíčka, vybarvit tašku, vyrobit si papírové postavičky nebo vánoční květináčky. Pro ty úplně nejmenší byl připraven hrací koutek. Na tuto akci finančně přispěl odbor komunitního plánování města Otrokovice a také PharmDr. Lea Zápalková, dále pak Talašovo zahradnictví, které nám přispělo materiálně. Děkujeme!

O vánočních svátcích myslíme také na ty, kteří jsou na ulici, bez střechy nad hlavou. Pro ně jsme připravili speciální mobilní kancelář. Naši klienti si mohli pochutnat na řízcích s bramborovým salátem servírovaných zástupcem ředitele Mgr. Tomášem Bernatíkem. ■

Jan Žalčík

Dílnu azylového domu zachvátil požár

Mnozí z vás se jistě na některém z trhů setkali s prodejním stánkem klientů našeho domu Samaritán, kteří v dílně za domem pro vás připravovali spoustu rozličných výrobků. O Vánocích nás však zasáhla nemilá událost. V úterý 26. prosince 2017 na svátek sv. Štěpána došlo v ranních hodi-

nách k rozsáhlému požáru budovy dílny, který zcela zničil dvě kanceláře našich pracovníků a část dílny. Příčina je zatím stále neznámá. V brzké době nás čeká rozsáhlá a nákladná rekonstrukce. Provoz azylového domu však zůstává neomezen. ■

Věra Netušilová

Postní almužna – pro ty, kteří se nemají tak dobře

Slycháváme, jak je doba zlá a život těžký. Ale je tomu opravdu tak? Děti často utrácí za sladkosti, oblékáme se podle nejnovější módy, dopřáváme si nejruznější zábavu, vše bereme tak nějak automaticky a mnohdy si toho, co máme, moc nevážíme. Často si ani neuvědomujeme, kolik je kolem nás lidí, kteří se tak dobře jako my nemají.

Díky Postní almužně si my dospělí, ale i děti, můžeme něco odepřít a do pokladničky dát částku, kterou bychom za to zaplatili. Chcete to také zkusit a pomoci tak dobré věci? Vyzvedněte si naši pokladničku a pusťte se do toho.

Pokladničky najdete v kostele na stoli-

ku. Pokladničky s příspěvkem nám pak můžete přinést do kostela na Květnou neděli. Komu budou vybrané částky určeny, si můžete sami zvolit zaškrtnutím příslušného políčka na spodní straně pokladničky.

Pomoc může být adresována i konkrétním lidem z vašeho okolí. Je spousta těch, kteří o svých problémech nemluví a ostýchají se o pomoc požádat. Pokud o někom takovém víte, vložte do vaší pokladničky lístek s jejich jménem a adresou, příp. napište i návrh, jak těmto lidem pomoci. Charita pak ve spolupráci s farností návrh posoudí a zajistí z těchto vašich prostředků pomoc. ■

Jan Žalčík

Doplňovačka z dnešního evangelia

(Mk 1,40 - 45)

V dnešním příběhu evangelia Pán Ježíš koná zázrak – uzdravuje malomocného. Když vyluštíš tajenku, dozvíš se, jak se této nemoci přezdívá jiným slovem.

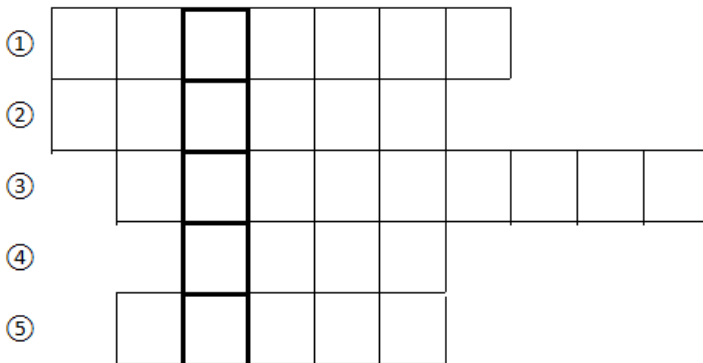
1) Malomocný prosil Pána Ježíše na ...

2) Doplň: „A hned od něho malomocenství...“

3) Na jakých místech musel Pán Ježíš po uzdravení malomocného přebývat?

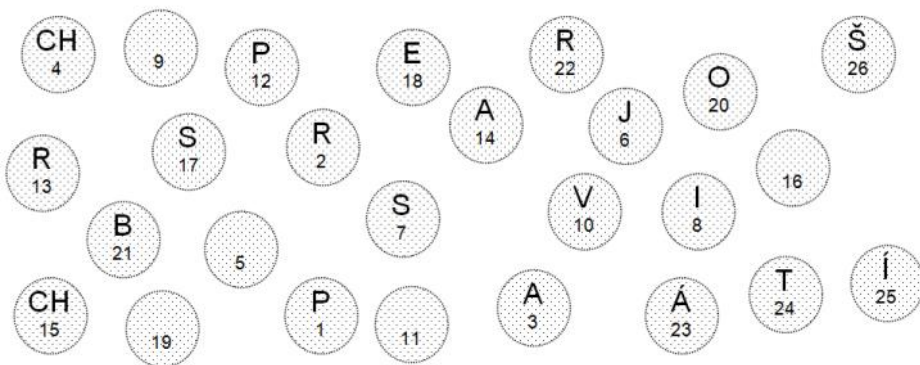
4) Co při uzdravení vztáhl Pán Ježíš na malomocného?

5) Doplň: „On odešel, ale ... to horlivě rozlašovat a tu událost rozšiřovat.“

Seřad' zrnka popelce

Když seřadíš jednotlivá zrnka popelce, zjistíš, co říká kněz na Popeleční středu, když dává lidem křížek na čelo.

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Martina Fabriková. Fotografie: Danča Kořenková. Obsahová korektura: Anna Janotová. Ilustrace: Lenka Baroňová.

Uzávěrka dalšího čísla: 11. 3. 2018. Vydání dalšího čísla: 25. 3. 2018.